

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា

Extraordinary Chambers in the Courts of Cambodia
Chambres Extraordinaires au sein des Tribunaux Cambodgiens

Kingdom of Cambodia
Nation Religion King
Royaume du Cambodge
Nation Religion Roi

អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង

Trial Chamber
Chambre de première instance

សំណុំរឿងលេខ: ០០១/១៨ កក្កដា ២០០៧-អវតក/អជសដ

Case File/Dossier No. 001/18-07-2007-ECCC/TC

ចំពោះមុខ: ចៅក្រម **ស៊ីលីវ ណុន** ជាប្រធាន

ចៅក្រម Silvia CARTWRIGHT

ចៅក្រម **យ៉ា សុខន**

ចៅក្រម Jean-Marc LAVERGNE

ចៅក្រម **គូ បណ្ណី**

កាលបរិច្ឆេទ: ថ្ងៃទី ១០ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៩

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ: សាធារណៈ

ឯកសារដើម
ORIGINAL DOCUMENT/DOCUMENT ORIGINAL
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ទទួល (Date of receipt/Date de reception): ..... 11 / MAR / 2009 .....
ពេលវេលា (Time/Hours): ..... 10:00 .....
មន្ត្រីទទួលបន្ទុកសំណុំរឿង/Case File Officer/L'agent chargé du dossier: ..... C.A. Amy .....

ឯកសារចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម
CERTIFIED COPY/COPIE CERTIFIÉE CONFORME
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ឯកសារចម្លង (Certified Date/Date de certification): ..... 11 / MAR / 2009 .....
មន្ត្រីទទួលបន្ទុកសំណុំរឿង/Case File Officer/L'agent chargé du dossier: ..... C.A. Amy .....

សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំពន្យារពេល
ក្នុងការដាក់ពាក្យសុំសំខ្លួនដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

សហព្រះរាជអាជ្ញា

ជា លាង
Robert PETIT

ជនជាប់ចោទ

កាំង ហ្គុកអ៊ាវ ហៅ ឌុច

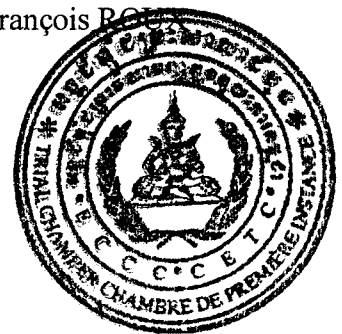
មេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

គង់ ពិសី
ហុង គីមសួន
យុង ជានិត
គីម ម៉េងឃី
ម៉ុច ស៊ុវណារី
Silke STUDZINSKY
Martine JACQUIN
Philippe CANONNE

ទី ស្រីនណា
Pierre Olivier SUR
Alain WERNER
Brienne McGONIGLE
Annie DELAHAIE
Elizabeth RABESANDRATANA
Karim KHAN

មេធាវីជនជាប់ចោទ

ការ សាវ័ត្ត
François ROY

យើងចៅក្រម **និល ណុន** ជាប្រធានអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង នៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា (“អ.វ.ត.ក”) ។

ក្រោយពីបានទទួល សំណុំរឿងលេខ ០០១/១៨-០៧-អវតក/អជសដ តាម “សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ប្រឆាំងនឹងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ លើករណីរបស់ កាំង ហ្គេកអ៊ាវ ហៅ ឌុច” ដែលអង្គបុរេជំនុំជម្រះបាន សម្រេច និងប្រកាសនៅថ្ងៃទី ០៥ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨ និងបញ្ចូលសេចក្តីសម្រេចនេះជាភាសាខ្មែរទៅក្នុងសំណុំរឿង នៅថ្ងៃទី ០៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨ (“សេចក្តីសម្រេច”)។

ក្រោយពីបានទទួល “សំណើរបស់មេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុម១ ដែលបានស្នើសុំប្រធានអង្គ ជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បន្តថេរវេលានៃរយៈពេលកំណត់សម្រាប់ដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី” ដែលបានដាក់ជាសាធារណៈ ជាភាសាខ្មែរ និងជាភាសាអង់គ្លេសនៅថ្ងៃទី១៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩ ដោយមេធាវី តំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី (ក្រុម១) (“ពាក្យសុំ”)¹ ព្រមទាំងបានទទួលផងដែរនូវ “សេចក្តីកែតម្រូវ” លើ ពាក្យសុំនេះ ដែលបានដាក់នៅថ្ងៃទី១៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩² ។

ក្រោយពីបានពិចារណាលើ សេចក្តីសន្និដ្ឋានដោយផ្ទាល់មាត់របស់ភាគីក្នុងអំឡុងពេលសវនាការបឋមនៅថ្ងៃទី ១៧ និង១៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩ ។

អនុលោមតាម វិធាន២៣(៤) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ។

អង្គហេតុ និង សំណើហេតុ

ក. អំពីអង្គហេតុ

១. នៅថ្ងៃទី១៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩ តាងនាមឱ្យលោក **នង ចាន់ផល** មេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី (ក្រុម១) បានដាក់ពាក្យសុំមកប្រធានអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ស្នើសុំបន្តថេរវេលានៃរយៈពេលកំណត់សម្រាប់ ដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ។ សំណើនេះត្រូវបានលើកឡើងសារជាថ្មីដោយផ្ទាល់មាត់នៅក្នុង អំឡុងពេលសវនាការបឋម។

២. លោក **នង ចាន់ផល** ដែលអះអាងថា គាត់ជាក្មេងដែលរស់រានមានជីវិតពីមន្ទីរឃុំឃាំង ស-២១ និងជា ជនរងគ្រោះម្នាក់នៅក្នុងសំណុំរឿងលេខ០០១ បានដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅថ្ងៃទី៤ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩។ ពាក្យសុំនេះ ត្រូវបានអង្គភាពជនរងគ្រោះបដិសេធ ដោយផ្អែកលើមូលហេតុថា ពាក្យសុំតាំងខ្លួន

¹ ពាក្យបណ្តឹងស្នើសុំ ត្រូវបានដាក់នៅក្នុងលេខឯកសារ E2/92។

² ឯកសារលេខ E2/92/1

ជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនេះ បានដាក់ក្រោយរយៈពេលកំណត់ចំនួនពីរថ្ងៃ គឺនៅថ្ងៃទី២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩ ដែល កាលបរិច្ឆេទនេះត្រូវបានកំណត់ដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដោយអនុលោមតាមវិធាន២៣(៤) នៃវិធាន ផ្ទៃក្នុង^៣។

៣. យោងតាមការលើកឡើងពីមេធាវីរបស់គាត់ ការទទួលស្គាល់លោក **នង ចាន់ផល** ជាដើមបណ្តឹង រដ្ឋប្បវេណីនឹងចូលរួមយ៉ាងសំខាន់ដល់ការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌ ដូចដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់របស់អ.វ.ត.ក និងវិធានផ្ទៃក្នុង ។ លោក **ចាន់ផល** មិនបានដឹងអំពីរយៈពេលកំណត់នៃការដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹង រដ្ឋប្បវេណី ហើយបន្ទាប់ពីលោកត្រូវបានគេជូនដំណឹងអំពីរយៈពេលកំណត់នៃការដាក់ពាក្យបណ្តឹងសុំតាំងខ្លួនជា ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី លោកក៏បានទាក់ទងជាមួយអង្គភាពជនរងគ្រោះភ្លាម។ ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹង រដ្ឋប្បវេណីក្នុងសំណុំរឿងលេខ ០០១ របស់គាត់ ត្រូវបានដាក់ពីរថ្ងៃបន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការដាក់សុំបានកន្លង ផុត ។ បន្ថែមលើនេះ វិធាន២៣(៤) បានចែងថា ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះអាចពន្យារ ឬកាត់បន្ថយនូវរយៈពេល កំណត់ខាងលើនេះ ដោយសេចក្តីសម្រេចពិសេស។ មេធាវីរបស់គាត់ បានស្នើសុំមកប្រធានអង្គជំនុំជម្រះសាលា ដំបូង ឱ្យអនុវត្តធនាគារសិទ្ធិនិងសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពិចារណាលើពាក្យសុំរបស់លោក **ចាន់ផល** ដូចដែល បានភ្ជាប់មកជាមួយនិងពាក្យសុំនេះ។

៤. នៅក្នុងអំឡុងពេលសវនាការបឋម ភាគីផ្សេងៗទៀតត្រូវបានអញ្ជើញឱ្យធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានតបទៅនិង ការស្នើសុំនេះ ។ ក្នុងនាមដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី(ក្រុម៣) មេធាវីតំណាងរបស់គាត់បានសង្កេតឃើញថា គោល បំណងនៃវិធានផ្ទៃក្នុង គឺជាការរួមបញ្ចូលនូវច្បាប់នីតិវិធីជាធរមានរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីយកមក អនុវត្តនៅចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក ។ មេធាវីបានកត់សម្គាល់ថា តាមច្បាប់កម្ពុជា ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីអាចដាក់ ពាក្យសុំចូលរួមដំណើរការនីតិវិធីនៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំងអស់ រហូតដល់សហព្រះរាជអាជ្ញាធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋាន សុំលើអង្គសេចក្តី ។

៥. សហព្រះរាជអាជ្ញាបានយល់ស្របថា ព័ត៌មានដែលផ្តល់ដោយអ្នកដាក់ពាក្យសុំ និងជួយដល់អង្គជំនុំជម្រះ ក្នុងការស្វែងរកការពិត ។ តាមការពិនិត្យលើអត្ថបទពិសេសរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានគាំទ្រ លើការដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលដាក់ហួសរយៈពេលកំណត់នេះ ។ នៅក្នុងជម្រើស មួយទៀត សហព្រះរាជអាជ្ញាបានលើកឡើងថា អ្នកដាក់ពាក្យសុំ គួរត្រូវបានកោះហៅក្នុងឋានៈជាសាក្សីនៅពេល

³ សូមមើលដីកាសម្រេចកំណត់កាលបរិច្ឆេទសវនាការបឋម ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៩, ឯកសារលេខ E8 សេចក្តីសម្រេចលើពាក្យសុំពន្យារពេលក្នុងការដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី/សាធារណៈ/ ១០ មីនា ២០០៩

ជំនុំជម្រះ ដោយសារតែសក្ខីកម្មរបស់គាត់អាចពាក់ព័ន្ធចំពោះរឿងក្តី ។ ភស្តុតាងរបស់គាត់នឹងមិនធ្វើឱ្យខូចប្រយោជន៍ដល់មេធាវីការពារក្តីនោះទេ។

៦. មេធាវីការពារក្តីបានជំទាស់ទៅនឹងការស្តាប់ចម្លើយលោក ងង ចាន់ផល ក្នុងឋានៈជាសាក្សី និងជំទាស់ទៅនឹងការទទួលយកពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរបស់គាត់ ។ មេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើងថា ការទទួលយកកសិណសាក្សី និងភស្តុតាងថ្មីនៅទីចុងក្រោយ ត្រូវតែកំណត់ឱ្យបានតឹងរឹងដើម្បីការពាររដ្ឋបាលយុត្តិធម៌ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព និងការពារសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទ ។ ការបន្តថេរវេលានៃរយៈពេលកំណត់សម្រាប់ការដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅក្នុងរឿងក្តីនេះ អាចនឹងបង្កើតជាយុត្តិសាស្ត្រសម្រាប់ការដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលបានហួសរយៈពេលកំណត់ផ្សេងៗទៀត ដែលជាផលវិបាកនាំឱ្យខូចប្រយោជន៍ដល់ជនជាប់ចោទចំពោះការជំនុំជម្រះឱ្យបានឆាប់រហ័ស ។

ខ. អំពីសំណងហេតុ

៧. អង្គជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ថា មាត្រា៣១១ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា បានចែងថាជនរងគ្រោះអាចដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅគ្រប់ដំណាក់កាល នៅមុនពេលសេចក្តីសន្និដ្ឋានសុំរបស់ព្រះរាជអាជ្ញាលើអង្គសេចក្តី ។ ដោយផ្អែកតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌខាងលើ វិធាន ២៣(៤) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ចែងថា “ដើម្បីអាចទទួលយកបាន ជនរងគ្រោះត្រូវដាក់ពាក្យស្នើសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅអង្គភាពជនរងគ្រោះយ៉ាងតិចរយៈពេល១០ (ដប់) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃការងារមុនកាលបរិច្ឆេទនៃសវនាការបឋម”។ ចំណុចនេះបង្ហាញពីសមត្ថកិច្ចដ៏ទូលំទូលាយរបស់ អ.វ.ត.ក ក្នុងការអនុម័តវិធានបន្ថែម “ក្នុងករណីដែលមានភាពចាំបាច់ក្នុងការរួមបញ្ចូលនូវក្រមនីតិវិធីជាធរមាននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីយកមកប្រើនៅចំពោះមុខតុលាការ” ឬ “ក្នុងករណីដែលក្រមនីតិវិធីជាធរមានមិនអាចដោះស្រាយនូវបញ្ហាពិសេសណាមួយ ឬក្នុងករណីដែលការបកស្រាយឬការអនុវត្តន៍មិនមានភាពច្បាស់លាស់ ឬ ក្នុងករណីមានបញ្ហាចោទទាក់ទងនឹងភាពស៊ីសង្វាក់គ្នាជាមួយនិងបទដ្ឋានអន្តរជាតិ”⁴ ។

៨. អង្គជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ថា វិសាលភាពនៃបទល្មើសនានានៅក្នុងយុត្តាធិការរបស់ អ.វ.ត.ក និងចំនួនជនរងគ្រោះជាច្រើនសន្លឹកសន្លាប់បែបនេះ គឺមិនធ្លាប់មានពីមុនទេនៅចំពោះមុខតុលាការកម្ពុជា ។ វិធាន២៣(៤) ចែងបំពេញបន្ថែមលើក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងគោលបំណងដើម្បីជួយសម្រួល

⁴ កថាខណ្ឌប្រាំនៃបញ្ជីថា វិធានផ្ទៃក្នុងនៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញនៅក្នុងតុលាការកម្ពុជា (កំណែលើកទី២) ថ្ងៃទី១២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៥ សេចក្តីសម្រេចលើពាក្យសុំពន្យារពេលក្នុងការដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី/សាធារណៈ/ ១០ មីនា ២០០៩

ដល់ការគ្រប់គ្រងសំណុំរឿងដ៏ស្មុគស្មាញ ដែលមានជនរងគ្រោះដ៏ច្រើននាក់ ។ រយៈពេលកំណត់ដែលចែងនៅក្នុងវិធានមួយនេះ បានបង្ហាញអំពីចរិតលក្ខណៈពិសេសរបស់ អ.វ.ត.ក និងភាពចាំបាច់ដើម្បីធានានូវការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ និងឆាប់រហ័ស ទាក់ទងនឹងសំណុំរឿងមានទ្រង់ទ្រាយធំៗ និងស្មុគស្មាញ ដែលជាទូទៅតុលាការជាតិមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ ការរៀបចំប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៃការចូលរួមរបស់ជនរងគ្រោះនៅចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក គឺកាន់តែចាំបាច់ ដើម្បីអាចឱ្យភាគីនានាអនុវត្តនូវសិទ្ធិរបស់ខ្លួនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពតាមវិធានផ្ទៃក្នុង ដូចជាការដាក់សាក្សីបន្ថែម ដោយអនុលោមតាមវិធាន៨០ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

៩. អនុលោមតាមវិធាន២៣(៤) ទោះបីជាប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ អាចកែប្រែរយៈពេលកំណត់សម្រាប់ដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក៏ដោយ ការអនុវត្តធានានូវសិទ្ធិនេះត្រូវតែមានមូលហេតុច្បាស់លាស់។ លើសពីនេះ អង្គជំនុំជម្រះត្រូវធានានូវការប្រព្រឹត្តដូចៗគ្នាចំពោះជនរងគ្រោះទាំងអស់ និងជៀសវាងនូវការស្តែងឱ្យឃើញ នូវករណីលើកលែងចំពោះបុគ្គលណាមួយនោះឡើយ ។ អាស្រ័យហេតុនេះ ការពន្យារថេរវេលាសម្រាប់អ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីណាមួយ អាចនាំឱ្យមានការពន្យារថេរវេលានៃរយៈពេលកំណត់ចំពោះអ្នកដាក់ពាក្យសុំទាំងអស់ ឬអាចនឹងផ្តល់ការបន្តថេរវេលាត្រឹមតែនៅក្នុងកាលៈទេសៈពិសេស នៅក្នុងករណីដែលមានការស្នើសុំទាក់ទងនឹងអ្នកដាក់ពាក្យសុំពិសេសណាមួយ ។ អង្គជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ថា មេធាវីដែលតំណាងឱ្យលោក ចាន់ផល មិនបានផ្តល់ព័ត៌មានណាមួយដល់អង្គជំនុំជម្រះ ដែលបង្ហាញថាកាលៈទេសៈពិសេសបានរារាំងគាត់មិនឱ្យដាក់ពាក្យបណ្តឹងសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី នៅក្នុងរយៈពេលកំណត់ដែលបានចែងនោះទេ ។ អង្គជំនុំជម្រះបានកត់សម្គាល់បន្ថែមថា អ.វ.ត.ក បានខិតខំប្រឹងប្រែងយ៉ាងខ្លាំងក្នុងការជូនដំណឹងដល់សាធារណៈជន អំពីរយៈពេលកំណត់ចំពោះការដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ព្រមទាំងសនិទានភាពក្នុងការកំណត់រយៈពេលទាំងនោះ^៥ ។ ដោយហេតុផលទាំងអស់នេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបដិសេធពាក្យស្នើសុំនេះ។ អង្គជំនុំជម្រះសូមរក្សាសិទ្ធិក្នុងការសម្រេចថាតើត្រូវកោះហៅ ឬមិនកោះហៅលោក នង ចាន់ផល មកធ្វើជាសាក្សីនៅពេលក្រោយ។

សេចក្តីសម្រេច

⁵ សូមមើលសេចក្តីប្រកាសព័ត៌មានរបស់អ.វ.ត.ក ចុះថ្ងៃទី១២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៨។ សូមមើលដីកាសម្រេចកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃសវនាការបឋមរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៩ (ឯកសារលេខ E8)។ សូមមើលសេចក្តីប្រកាសព័ត៌មានរបស់អង្គភាពជនរងគ្រោះ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៩ ។ សូមមើលសេចក្តីប្រកាសព័ត៌មានរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ២៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៩។

ផ្នែកតាមសំណងហេតុខាងលើ

សម្រេចបដិសេធ លើពាក្យសុំនេះ ។ *NWR*

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩
ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង

Handwritten signature

និល - ណុន